Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Russu Natalia
Dosarul nr. 2ri-491/25
2-24089735-02-2ri-18122025

D E C I Z I E

04 mai 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de administratorul SRL „My Life” – Dediu Dumitru, în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „My Village”,

împotriva încheierii a Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 octombrie 2025

emisă la cererea de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor creditorilor SRL „Stroy Birja”, SRL „My Life Tech”, SRL „Econom House” și SRL „My Life”,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „My Village”.

Astfel, la 12 august 2024, reprezentantul creditorului SRL „Kirsan Stroy C3” - Bîstrițchii Sveatoslav, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „My Village”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 24 decembrie 2024, a fost admisă cererea introductivă înaintată de creditorul SRL „Kirsan Stroy C3”, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „My Village” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „My Village”, administratorul autorizat Selevestru Irina fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 august 2024, s-a dispus trecerea în procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului SRL „My Village” și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului. Administratorul autorizat Irina Selevestru a fost învestită în funcția de lichidator al SRL „My Village”,

cu stabilirea atribuțiilor acestuia, în conformitate cu art. art. 63-73 al Legii insolvabilității. S-a autorizat lichidatorul de a începe procedurile de valorificare și lichidare a masei debitoare.

- La caz, la 11 aprilie 2025, administratorul SRL „Stroy Birja” - Baranovschi Denis, a depus cerere cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „My Village”.

În motivarea cererii s-a invocat că SRL „Stroy Birja” deține o creanță împotriva patrimoniului debitorului în sumă de 20.610 lei, dobândită din contractul de preluare a datoriei nr.1 din 18 iunie 2024, ca creanță chirografară de rangul V, în baza art. 34-35 din Legea insolvabilității, însă lichidatorul a omis de a-l notifica despre intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului și obligativitatea înregistrării cererii de validare a creanței.

Având în vedere faptul că, nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, solicită repunerea în termen a cererii de admitere a creanței; admiterea creanței în sumă de 20.610 lei, cu titlu de datorie contractuală a debitorului, ca creanță chirografară de rangul V.

- La 11 aprilie 2025, administratorul SRL „My Life Tech” - Coman Mircea, a depus în instanța de insolvabilitate cerere cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „My Village”.

În motivarea cererii, s-a invocat că SRL „My Life Tech” deține o creanță împotriva patrimoniului debitorului în sumă de 20.630 lei, dobândită din Contractul de preluare a datoriei nr. 2 din 17 iunie 2024, ca creanță chirografară de rangul V, în baza art. 34-35 din Legea insolvabilității, însă lichidatorul a omis de a-l notifica despre intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului și obligativitatea înregistrării cererii de validare a creanței.

Având în vedere faptul că, nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanței; admiterea creanței în sumă de 20 630 lei cu titlu de datorie contractuală a debitorului, ca creanță chirografară de rangul V.

- La 14 aprilie 2025, administratorul SRL „Econom House” - Sercov Pavel, a depus în instanța de insolvabilitate cerere cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „My Village”.

În motivarea cererii, s-a invocat că SRL „Econom House” deține o creanță împotriva patrimoniului debitorului în sumă de 20.370 lei, dobândită din contractul de preluare a datoriei nr. 25/03 din 25 martie 2024, ca creanță chirografară de rangul V, în baza art. 34-35 din Legea insolvabilității, însă lichidatorul a omis de a-l notifica despre intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului și obligativitatea înregistrării cererii de validare a creanței.

Având în vedere faptul că nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, solicită repunerea în termen a cererii de admitere a creanței; admiterea creanței în sumă de 20.370 lei cu titlu de datorie contractuală a debitorului, ca creanță chirografară de rangul V.

- La 13 iunie 2025, administratorul SRL „My Life” - Lupașco Veaceslav, a depus în instanța de insolvabilitate cerere cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanței față de SRL „My Village”.

În motivarea cererii, s-a invocat că SRL „My Life” deține o creanță împotriva patrimoniului debitorului în sumă de 2.726.840,95 lei, dobândită din contractul de cesiune a creanței din 01 iulie 2024, ca creanță chirografară de rangul V, în baza art. 34-35 din Legea insolvabilității, or, lichidatorul a omis de a-l notifica despre intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului și obligativitatea înregistrării cererii de validare a creanței.

Având în vedere faptul că, nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, solicită repunerea în termen a cererii de admitere a creanței; admiterea creanței în sumă de 2.726.840,95 lei, cu titlu de datorie contractuală a debitorului, ca creanță chirografară de rangul V.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 octombrie 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „My Village”, s-au admis cererile cu privire la repunerea în termen și respectiv repuse în termen cererile de admitere a creanțelor înaintate de administratorii SRL „Stroy Birja” și SRL „My Life Tech”, cu stabilirea ședinței speciale de validare a creanțelor SRL „Stroy Birja” și SRL „My Life Tech” pe contul acestora, pentru data de 20 noiembrie 2025, ora 14:00.

S-a obligat lichidatorul SRL „My Village” - Selevestru Irina, să depună în sediul instanței până la data de 31 octombrie 2025 tabelul definitiv în privința creanțelor creditorilor SRL „Stroy Birja” și SRL „My Life Tech”.

Totodată, cererile înaintate de administratorii SRL „Econom House” și SRL „My Life” cu privire la repunerea în termen a cererilor de admitere a creanțelor față de patrimoniul SRL „My Village”, au fost respinse.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacord cu soluția instanței de fond, la 05 decembrie 2025, administratorul SRL „My Life” – Dediu Dumitru, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 octombrie 2025, solicitând casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii cu privire la respingerea validării cu statut provizoriu.

În motivarea cererii de recurs s-a remarcat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 24 decembrie 2024, a fost intentată procedura de insolvabilitate împotriva SRL „My Village”, fiind desemnat administrator al procedurii Irina Selevestru și stabilit termenul de depunere a cererilor de validare a creanțelor până la 07 februarie 2025.

Recurenta SRL „My Life” a susținut că deține o creanță de 2.726.840,95 lei față de debitor, dobândită prin contract de cesiune și a solicitat repunerea în termen pentru depunerea cererii de admitere a creanței, însă instanța de fond a respins cererea reținând că administratorul statutar al SRL „My Life”, având și legături cu debitorul, cunoștea sau trebuia să cunoască despre intentarea procedurii de insolvabilitate.

Recurenta contestă această concluzie, susținând că prezumția cunoașterii nu poate înlocui obligația legală a administratorului insolvabilității de a notifica creditorii cunoscuți.

Astfel, a invocat că SRL „My Life” nu a fost notificată despre deschiderea procedurii, iar administratorul insolvabilității nu a făcut dovada transmiterii notificării, deși creanța era reflectată în contabilitatea debitorului și creditorul era unul cunoscut. Prin urmare, omisiunea depunerii creanței în termen s-a datorat nerespectării obligației de notificare prevăzute de art. 35 alin. (4) și art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, iar creditorul trebuia repus în termen.

Totodată, recurenta a susținut că obligația de notificare a creditorilor cunoscuți prin corespondență nu poate fi înlăturată prin simpla presupunere că administratorul unei persoane juridice ar fi avut cunoștință despre procedură, întrucât persoana juridică și administratorul acesteia sunt subiecte de drept distincte.

Termenul de declarare a recursului

Conform art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurățat a fost emisă la 01 octombrie 2025, iar la actele cauzei lipsește dovada comunicării încheierii, în adresa recurentei.

Astfel, recursul declarat de administratorul SRL „My Life” – Dediu Dumitru împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central din 01 octombrie 2025, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanței de recurs

Examinând legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și normele de drept stipulate în Legea insolvabilității, Colegiul apreciază recursul ca întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea încheierii supuse recursului în partea contestată și restituirea cauzei la instanța de fond, reieșind din următoarele circumstanțe de fapt și temeiuri de drept.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În corespundere cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Din lucrările dosarului instanța de recurs reține că în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „My Village”, la 13 iunie 2025, administratorul SRL „My Life” - Lupașco Veaceslav, a depus cerere cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanței în sumă de 2.726.840, 95 lei, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 01 octombrie 2025, cererea înaintată cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor față de patrimoniul SRL „My Village”, a fost respinsă.

La caz, Colegiul judiciar apreciază că prima instanță a abordat superficial problema respectivă.

Astfel, în materie de drept, conform art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

Totodată, potrivit prevederilor art. 116 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (*să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.*). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a

exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Din conținutul dispozițiilor normelor legale enunțate se atestă că, repunerea în termenul de procedură este admisă de legiuitor în scopul acordării protecției titularului dreptului de a îndeplini actul de procedură. Persoana poate fi repusă în termenul de procedură numai dacă există motive întemeiate de omitere. Prin urmare, omiterea termenului de procedură urmează să fi comisă din cauza unor circumstanțe obiective neimputabile persoanei interesate, care urmează a fi probată întru confirmarea circumstanțelor obiective care au împiedicat persoana să îndeplinească în termen actul de procedură.

Potrivit art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

La caz, conform art. 6 alin. (3)-(5) al Legii insolvabilității, notificarea și înștiințarea, cu excepția cazului în care sarcina notificării și a înștiințării aparține unor alte organe care aplică procedura, precum și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolvabilității, sau a lichidatorului, după caz. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Înștiințarea și notificarea conform alin. (4) se consideră efectuată după expirarea a 3 zile lucrătoare de la publicare.

Totodată, conform art. 26 alin. (2) din Legea insolvabilității, în cel mult 10 zile lucrătoare de după desemnare, administratorul provizoriu trimite notificări tuturor creditorilor din evidență contabilă, prezentată de debitor în conformitate cu art. 27 alin. (3), pentru înaintarea creanțelor certe și exigibile asupra patrimoniului debitorului și prezentarea unei referințe asupra cererii introductive.

Reieșind din circumstanțele speței, instanța de recurs reține că administratorul SRL „My Life” - Lupașco Veaceslav, în motivarea cererii a invocat deține o creanță împotriva patrimoniului debitorului în sumă de 2.726.840, 95 lei, dobândită din contractul de cesiune a creanței din 01 iulie 2024, însă lichidatorul a omis de a-l notifica despre intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului și obligativitatea înregistrării cererii de validare a creanței.

Examinând temeinicia cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor formulată de administratorul SRL „My Life” - Lupașco Veaceslav, instanța de insolvabilitate a conchis asupra netemeiniciei acesteia, iar în argumentarea soluției sale, prima instanță a reținut că încă din data de 02 ianuarie 2025, SRL „My Life” a

cunoscut sau a trebuit să cunoască despre deschiderea procedurii de insolvabilitate față de SRL „My Village” și că urma să-și exercite dreptul de a înainta cererea de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat cel puțin din 07 februarie 2025, termenul-limită pentru înregistrarea în instanță a cererilor de admitere a creanțelor, când a cunoscut cu certitudine că în privința sa nu a fost respectată procedura de notificare a intentării procesului.

Analizând încheierea în partea contestată, Colegiul judiciar constată că instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat eronat cadrul legal situației.

La caz, Colegiul judiciar relevă că prima instanță, în mod pripit și fără o analiză riguroasă a cadrului normativ aplicabil, a dat apreciere temeiurilor de repunere în termen, reținând în mod greșit că recurenta SRL „My Life” ar fi cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „My Village”.

Or, din conținutul dispozițiilor art. 6 alin. (3)-(5) și art. 26 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă fără echivoc că obligația informării creditorilor cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate și la necesitatea înaintării cererilor de admitere a creanțelor revine exclusiv administratorului provizoriu/administratorului insolvabilității, prin notificare individuală, efectuată în forma și termenul expres prevăzute de lege. Simpla existență a hotărârii de intentare a procesului sau publicarea acesteia nu echivalează, în lipsa respectării procedurii legale de notificare, cu o informare efectivă și legală a creditorului.

În speță, instanța de fond nu a constatat și nici nu a indicat existența unor probe care să demonstreze că administratorul insolvabilității ar fi expediat recurentei SRL „My Life” o notificare conform cerințelor art. 6 alin. (4) din Legea insolvabilității, respectiv prin scrisoare recomandată sau, după caz, prin publicare în Monitorul Oficial, urmată de împlinirea termenului legal de 3 zile lucrătoare prevăzut de alin. (5). Lipsa unei asemenea notificări constituie, în sine, un temei expres și autonom de repunere în termen, prevăzut de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Mai mult, concluzia instanței de fond potrivit căreia recurenta „a cunoscut sau trebuia să cunoască” despre deschiderea procedurii începând cu data de 02 ianuarie 2025 este una pur prezumtivă și nu se întemeiază pe circumstanțe obiective legate de persoana creditorului sau de modalitatea efectivă de informare a acestuia.

De altfel Legea insolvabilității nu instituie în sarcina creditorilor o obligație generală de diligență de a verifica din oficiu existența unor proceduri de insolvabilitate, în lipsa unei notificări legale, ci dimpotrivă, consacră un mecanism procedural clar și imperativ de informare, a cărui nerespectare nu poate fi imputată creditorului.

În acest context, a reține că termenul de 30 de zile ar fi început să curgă „cel puțin din 07 februarie 2025”, pe considerentul că recurenta ar fi avut „cunoștință cu certitudine” despre nerespectarea procedurii de notificare, echivalează cu o inversare

nejustificată a sarcinii procedurale și cu golirea de conținut a dispozițiilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, care tocmai pentru asemenea situații excepționale permite repunerea în termen.

Prin urmare, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a aplicat eronat normele legale incidente și a apreciat greșit starea de fapt, ignorând faptul că neîndeplinirea obligației legale de notificare de către administratorul insolvabilității a lipsit recurenta de posibilitatea reală și efectivă de a-și exercita dreptul de a înainta cererea de admitere a creanței în termenul legal, circumstanță ce justifică repunerea în termen solicitată.

În consecință, Colegiul judiciar constată că instanța de insolvabilitate nu a făcut claritate și nu a dat apreciere argumentelor esențiale expuse în cererea de repunere în termen a cererii de admitere a creanței depuse de SRL „My Life", fapt ce constituie temei de anularea a încheierii contestate cu recurs și remitere a cauzei la rejudecare în prima instanță. La rejudecare, instanța de insolvabilitate urmând să se expună prompt și corespunzător împrejurărilor invocate în cererea de repunere și să dea o apreciere relevantă aspectelor respective.

Or, argumentele formulate de reprezentantul recurentei în fața instanței în scopul apărării drepturilor sale nu au fost clarificate de instanța de insolvabilitate, deși ultima avea obligația de a se pronunța asupra fiecărui argument, astfel ca acestea să fie răsturnate de instanță, pentru a da posibilitate instanței de recurs să exercite controlul judiciar a soluției pronunțate.

Prin urmare, Completul judiciar ajunge la concluzia că recurenta nu a fost auzită de instanța inferioară într-un mod echitabil, cu respectarea garanțiilor prevăzute la articolul 6 din Convenție.

Totodată, instanța susține că la caz este relevantă jurisprudența CtEDO, care a statuat în cauza Hiro Balani vs. Spania că, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 §1 din CEDO.

Astfel, Colegiul judiciar deduce că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, însă în condițiile din speță încheierea recurată nu corespunde acestor calități.

Sub acest aspect Colegiul judiciar învederează că prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea hotărârii judecătorești ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, par 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, par 60).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, respectiv funcția unei decizii motivate este să

demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. O hotărâre se consideră motivată în mod corespunzător atunci când permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

În această ordine de idei, este evident că în condițiile din speță, constatările instanței de fond nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere omisiunile instanței de fond care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea contestată în partea respingerii cererii cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor înaintată de SRL „My Life”, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în același complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 423, art. 426 alin. (3), 427 lit. b), art. 428 alin. (1), art. 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de administratorul SRL „My Life” – Dediu Dumitru.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 26 mai 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „My Village”, în partea respingerii cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor creditorului SRL „My Life”, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată, aceleiași instanțe, aceluiași complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval

Andrei